

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 14 maj 2014
(OR. en)**

8457/14

LIMITE

**EF 121
ECOFIN 342**

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Avtal om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma
resolutionsfonden

AVTAL
OM ÖVERFÖRING AV OCH ÖMSESIDIGHET
FÖR BIDRAG TILL DEN GEMENSAMMA RESOLUTIONSFONDEN

DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien och Republiken Finland;

SOM ÄR FAST BESLUTNA att inrätta et integrerat finansiellt ramverk inom Europeiska unionen i vilken bankunionen är en viktig del,

SOM ERINRAR om beslutet av företrädarna för euroområdet medlemsstater, församlade i Europeiska unionens råd den 18 december 2013, avseende förhandling om och ingående av ett mellanstatligt avtal om den gemensamma resolutionsfonden (nedan kallad *fonden*) som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism¹ (SRM, single resolution mechanism) (nedan kallad *SRM-förordningen*) liksom det förhandlingsmandat som bifogas det beslutet,

SOM BEAKTAR FÖLJANDE:

¹ Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och gemensam bankresolutionsfond och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010

- (1) Europeiska unionen har under senare år antagit ett antal rättsakter som är av grundläggande betydelse för fullbordandet av den inre marknaden på området finansiella tjänster och för säkerställandet av den finansiella stabiliteten i euroområdet och unionen som helhet samt för processen mot en djupare ekonomisk och monetär union.
- (2) I juni 2009 uppmanade Europeiska rådet till inrättande av ett "enhetligt europeiskt regelverk som ska tillämpas på alla finansinstitut på den inre marknaden". Unionen har sålunda inrättat enhetliga harmoniserade tillsynsbestämmelser som kreditinstitut i hela unionen måste följa, genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU².

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (3) Unionen har dessutom inrättat de europeiska tillsynsmyndigheterna som tilldelats ett antal uppgifter inom makrotillsyn. Dessa är Europeiska bankmyndigheten (EBA) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning nr 1093/2010¹, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010² och Europeiska värdepappers och marknadsmyndigheten (Esma) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010³. Detta åtföljdes av inrättandet av Europeiska systemrisknämnden genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010⁴ som tilldelats ett antal uppgifter som rör makrotillsyn.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

- (4) Unionen har inrättat en gemensam tillsynsmekanism genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013¹ om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken (ECB) i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut och som ger ECB tillsammans med de nationella behöriga myndigheterna tillsynsbefogenheter över de kreditinstitut som är etablerade i de medlemsstater som har euron som valuta och i de medlemsstater som inte har euron som valuta som har upprättat ett nära samarbete med ECB för tillsynsändamål (nedan kallade *de deltagande medlemsstaterna*).
- (5) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv om fastställande av ett ramverk för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag² (nedan kallat *BRR-direktivet*) harmoniserar unionen nationella lagar och förordningar om resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inklusive inrättandet av nationella finansieringsarrangemang för resolution.

¹ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

² Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EG och direktiven 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EG, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012.

- (6) Europeiska rådet angav i sina slutsatser från toppmötet den 13–14 december 2012 att i ett sammanhang där banktillsynen faktiskt flyttas över till en gemensam tillsynsmekanism kommer det att krävas en gemensam resolutionsmekanism som har tillräckliga befogenheter för att säkerställa att alla banker i de deltagande medlemsstaterna kan bli föremål för resolution med hjälp av lämpliga verktyg. Vid mötet den 13–14 december 2012 angav Europeiska rådet vidare att den gemensamma resolutionsmekanismen bör grundas på bidrag från finanssektorn och innefatta lämpliga och effektiva säkerhetsarrangemang. Europeiska rådet angav även att detta säkerhetsarrangemang bör vara finanspolitiskt neutralt på medellång sikt, genom att man ser till att offentligt stöd återfås genom att efterhandsavgifter tas ut av finansväsendet. Unionen har i det sammanhanget antagit SRM-förordningen som skapar ett centraliserat system för beslutsfattande för resolution som ges adekvata finansiella resurser genom inrättandet av fonden. SRM-förordningen är tillämplig för de enheter som är belägna i de deltagande medlemsstaterna.

- (7) Genom SRM-förordningen inrättas särskilt fonden liksom reglerna för dess användning. I BRR-direktivet och SRM-förordningen fastställs de allmänna kriterierna för beräkning av de förhands- och efterhandsbidrag från kreditinstitut som är nödvändiga för att finansiera fonden liksom medlemsstaternas skyldighet att ta ut dem på nationell nivå. De deltagande medlemsstater som uppbär bidrag från institut belägna inom deras respektive territorier i enlighet med BRR-direktivet och SRM-förordningen har fortfarande befogenhet att föra över de bidragen till fonden. Skyldigheten att föra över bidrag som uppburits på nationell nivå till fonden härrör inte från unionsrätten. En sådan skyldighet kommer att införas genom detta avtal som fastställer de villkor på vilka de avtalsslutande parterna i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser gemensamt kommit överens om att överföra de bidrag de uppbär på nationell nivå till fonden.
- (8) Varje deltagande medlemsstat bör utöva sina befogenheter att överföra bidrag som uppburits på nationell nivå på ett sådant sätt att de efterlever principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) enligt vilken medlemsstaterna bland annat ska hjälpa unionen att fullgöra sina uppgifter och ska avstå från varje åtgärd som kan äventyra uppnåendet av unionens mål. Därför bör de deltagande medlemsstaterna säkerställa att de finansiella resurserna kanaliseras enhetligt till fonden och därmed garanterar att den fungerar som den ska.

- (9) I enlighet därmed har de avtalsslutande parterna ingått detta avtal varigenom de bland annat fastställer sin skyldighet att överföra de bidrag som uppburits på nationell nivå till fonden i enlighet med enhetliga kriterier, bestämmelser och villkor, särskilt fördelningen under en övergångsperiod av de bidrag de uppbär på nationell nivå till nationella delar som motsvarar varje avtalsslutande part liksom en gradvis ömsesidighet vid användningen av delarna så att delarna kommer att upphöra att existera i slutet av den övergångsperioden.
- (10) De avtalsslutande parterna erinrar om att det är deras mål att bibehålla lika villkor och att minimera de övergripande resolutionskostnaderna för skattebetalarna, och de kommer att beakta den övergripande bördan för sina respektive banksektorer när de utformar bidragen till fonden och deras skattemässiga behandling.
- (11) Innehållet i detta avtal har begränsats till de särskilda inslag beträffande fonden som kvarstår inom medlemsstaternas befogenhetsområde. Detta avtal påverkar inte de gemensamma regler som fastställs i unionsrätten och inte heller deras tillämpningsområde. Det har snarare utformats som ett komplement till unionslagstiftningen om bankresolution och som stöd med stark koppling till uppnåendet av unionens politik, i synnerhet upprättandet av den inre marknaden på området finansiella tjänster.

- (12) Nationella lagar och bestämmelser om genomförande av BRR-direktivet, inbegripet de som avser upprättandet av nationella finansieringsarrangemang, börjar gälla den 1 januari 2015. Bestämmelserna om inrättandet av fonden enligt SRM-förordningen kommer i princip att vara tillämpliga från och med den 1 januari 2016. Följaktligen kommer de avtalsslutande parterna att uppbära bidrag som är öronmärkta för det nationella finansieringsarrangemang för resolution som de ska upprätta fram till och med den dag då SRM-förordningen börjar tillämpas, dvs. samma dag som de kommer att börja uppbära bidrag som är öronmärkta för fonden. För att stärka fondens finansiella kapacitet redan från starten åtar sig de avtalsslutande parterna att till fonden överföra de bidrag som de har uppburit enligt BRR-direktivet fram till och med den dag då SRM-förordningen börjar tillämpas.

- (13) Det medges att det kan finnas situationer då de medel som finns tillgängliga i fonden inte är tillräckliga inför en särskild resolutionsåtgärd och där efterhandsbidrag som bör uppbäras för att täcka de nödvändiga extra beloppen inte finns omedelbart tillgängliga. För att under övergångsperioden säkerställa en fortlöpande finansiering som är tillräcklig bör, i enlighet med uttalandet från Eurogruppen och rådet av den 18 december 2013, de avtalsslutande parter som berörs av en viss resolutionsåtgärd tillhandahålla bryggfinansiering från nationella källor eller Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM) i enlighet med överenskomna förfaranden, vilket inbegriper att införa möjligheter till tillfälliga överföringar mellan nationella delar. De avtalsslutande parterna bör ha infört förfaranden som gör det möjligt att utan dröjsmål behandla en eventuell begäran om tillfällig finansiering. Ett gemensamt säkerhetsarrangemang kommer att utarbetas under övergångsperioden. Ett sådant säkerhetsarrangemang kommer att göra det lättare för fonden att låna. Banksektorn kommer att ha den yttersta ansvarskyldigheten för att göra återbetalningar genom bidrag i alla deltagande medlemsstater, inbegripet efterhandsbidrag. Dessa arrangemang kommer att säkerställa lika behandling för alla avtalsslutande parter som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen, även avtalsslutande parter som ansluter sig i ett senare skede, vad gäller rättigheter och skyldigheter och både under övergångsperioden och den ordinarie fasen. Arrangemangen kommer att ta hänsyn till lika villkor i förhållande till medlemsstater som inte deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen.

- (14) Detta avtal bör ratificeras av alla medlemsstater som har euron som valuta och av de medlemsstater som inte har euron som valuta och som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och i den gemensamma resolutionsmekanismen.
- (15) Medlemsstater som inte har euron som valuta och som inte är avtalsslutande parter bör anslutas till detta avtal med fulla rättigheter och skyldigheter, i linje med dem som gäller för de avtalsslutande parterna, från och med den dag då de faktiskt antar euron som valuta eller från och med den dag då ECB:s beslut om nära samarbete enligt artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1024/2013 träder ikraft.
- (16) Den 21 maj 2014 bemyndigade företrädarna för medlemsstaternas regeringar de avtalsslutande parterna att uppmana Europeiska kommissionen och den gemensamma resolutionsnämnden (nedan kallad *nämnden*) att utföra de uppgifter som föreskrivs i detta avtal.

- (17) I artikel 15 i SRM-förordningen såsom vid tidpunkten för dess ursprungliga antagande fastställs allmänna resolutionsprinciper enligt vilka institutets aktieägare ska bära de första förlusterna och borgenärer i institutet under resolution ska bära förluster efter aktieägarna i enlighet med deras fordringars prioritetsordning. I artikel 27 i SRM-förordningen fastställs i enlighet därmed ett skuldnedskrivningsverktyg som kräver att ett bidrag till förlustabsorbering och rekapitalisering motsvarande ett belopp som minst uppgår till 8 % av de sammanlagda skulderna, inklusive egna medel i institutet under resolution, beräknat vid tidpunkten för resolutionsåtgärden i överensstämmelse med den värdering som föreskrivs i artikel 20 i SRM-förordningen, har gjorts av aktieägare, innehavare av relevanta kapitalinstrument och andra kvalificerande skulder genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt, och som även kräver att bidraget från fonden inte överstiger 5 % av de sammanlagda skulderna, inklusive egna medel i institutet under resolution, beräknat vid tidpunkten för resolutionsåtgärden på grundval av den värdering som föreskrivs i artikel 20 i SRM-förordningen såvida inte alla oprioriterade skulder utan säkerheter, förutom kvalificerande insättningar, fullt ut har skrivits ner eller konverterats. Dessutom fastställs i artiklarna 18, 52 och 55 i SRM-förordningen såsom vid tidpunkten för dess ursprungliga antagande ett antal förfaranderegler för beslutsfattande i nämnden och unionens institutioner. Dessa delar av SRM-förordningen utgör en väsentlig förutsättning för att de avtalsslutande parternas samtycke att vara bundna av detta avtal.

(18) De avtalsslutande parterna är medvetna om att de relevanta bestämmelserna i Wienkonventionen om traktaträtten liksom internationell sedvanerätt kommer att gälla i fråga om varje eventuell fundamental förändring av omständigheter som skett mot parternas vilja och som påverkar en väsentlig förutsättning för de avtalsslutande parternas samtycke till att vara bundna av bestämmelserna i detta avtal, i enlighet med skäl 17. De avtalsslutande parterna får följaktligen åberopa följderna av varje eventuell fundamental förändring av omständigheter som skett mot parternas vilja i enlighet med folkrätten. Om en avtalsslutande part åberopar sådana följder kan varje annan fördragsslutande part hänskjuta ärendet till Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*). Domstolen bör beviljas befogenhet att bekräfta att det föreligger en fundamental förändring av omständigheter och konsekvenserna därav. De avtalsslutande parterna är medvetna om att ett sådant åberopande av följderna efter upphävande eller ändring av någon av de delar av SRM-förordningen som avses i skäl 17 som skett mot någon av de avtalsslutande parternas vilja och som kan tänkas påverka en väsentlig förutsättning för deras samtycke till att vara bundna av bestämmelserna i detta avtal kommer att utgöra en tvist enligt artikel 273 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och därför i kraft av den bestämmelsen kan hänskjutas till domstolen. Varje fördragsslutande part kan också inkomma med en ansökan om interimistiska åtgärder till domstolen i enlighet med artikel 278 i EUF-fördraget och artiklarna 160–162 i domstolens rättegångsregler¹. När domstolen avgör tvisten och beviljandet av interimistiska åtgärder bör den beakta de avtalsslutande parternas skyldigheter i enlighet med EU-fördraget och EUF-fördraget, inbegripet skyldigheter i samband med den gemensamma resolutionsmekanismen och dess integritet.

¹ Rättegångsregler för domstolen av den 25 september 2012 (EUT L 265, 29.9.2012, s. 1) med senare ändringar.

- (19) Det hör till domstolens befogenheter att avgöra huruvida unionens institutioner, nämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna tillämpar skuldnedskrivningsverktyget på ett sätt som är förenligt med unionsrätten, i enlighet med de rättsmedel som fastställs i EU-fördraget och EUF-fördraget, närmare bestämt i artiklarna 258, 259, 260, 263, 265 och 266 i EUF-fördraget.
- (20) Som ett folkrättsligt instrument omfattas de rättigheter och skyldigheter som fastställs i detta avtal av ömsesidighetsprincipen. Följaktligen är varje avtalsslutande parts samtycke till att vara bunden av detta avtal avhängigt av likvärdiga prestationer i fråga om de rättigheter och skyldigheter som åligger var och en av de avtalsslutande parterna. Om en avtalsslutande part åsidosätter sin skyldighet att överföra bidrag till fonden bör detta följaktligen få till konsekvens att enheterna auktoriserade på dess territorier utesluts från tillgång till fonden. Nämnden och domstolen bör ges befogenhet att avgöra och förklara huruvida de avtalsslutande parterna har underlåtit att fullgöra sitt åtagande att överföra bidrag, i enlighet med de förfaranden som fastställs i detta avtal. De avtalsslutande parterna är medvetna om att den enda rättsliga konsekvensen i händelse av åsidosättande av skyldigheten att överföra bidrag kommer att bli att den avtalsslutande part som gjort sig skyldig till åsidosättandet utesluts från finansiering inom ramen för fonden och att de andra avtalsslutande parternas skyldigheter enligt avtalet förblir opåverkade.

- (21) I detta avtal fastställs en mekanism varigenom de avtalsslutande parterna förbinder sig att gemensamt och med ränta skyndsamt till varje medlemsstat som inte deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och i den gemensamma resolutionsmekanismen återbetala det belopp som den icke-deltagande medlemsstaten har betalat in i egna medel motsvarande användningen av unionens allmänna budget vid utomobligatoriskt ansvar och kostnader relaterade till detta med avseende på unionsinstitutionernas utövande av befogenheter i enlighet med SRM-förordningen. Varje enskild medlemsstats ansvar inom ramen för detta förfarande bör vara enskilt, inte solidariskt, och därför bör varje enskild deltagande medlemsstat endast svara för deras del av återbetalningsskyldigheten som fastställts i överensstämmelse med detta avtal.
- (22) Tvister som uppstår mellan de avtalsslutande parterna rörande tolkningen och tillämpningen av detta avtal, inklusive de som rör efterlevnaden av de skyldigheter som fastställs i detta, bör hänskjutas till domstolen i enlighet med artikel 273 i EUF-fördraget. Medlemsstater som inte har euron som valuta och som inte är parter i detta avtal bör till domstolen kunna hänskjuta tvister rörande tolkningen och verkställigheten av de bestämmelser om kompensation för utomobligatoriskt ansvar och kostnader relaterade till detta som fastställs i detta avtal.

- (23) Den överföring av bidrag från avtalsslutande parter som blir en del av den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen vid en tidpunkt efter den dag då detta avtal börjar tillämpas bör göras med iakttagande av principen om likabehandling i förhållande till de avtalsslutande parter som den dag då avtalet börjar tillämpas deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen. Det är inte meningen att avtalsslutande parter som den dag då detta avtal börjar tillämpas deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen ska bära ansvaret för resolutioner till vilka det nationella finansieringsarrangemanget för de som deltar i ett senare skede skulle ha bidragit. Likaledes är det inte meningen att de senare ska stå för kostnaden för resolutioner som uppstår före det datum då de blir deltagande medlemsstater, för vilka fonden bör vara ansvarig.
- (24) Om det nära samarbetet mellan ECB och en avtalsslutande part som inte har euron som valuta avslutas i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr 1024/2013, bör beslut fattas om en rättvis uppdelning av de sammanlagda bidragen från den berörda avtalsslutande parten, med beaktande av både den berörda avtalsslutande partens och fondens intressen. I artikel 4.3 i SRM-förordningen fastställs följaktligen metoder, kriterier och förfarande för den nämndens överenskommelse med den medlemsstat som berörs av avslutningen av det nära samarbetet om återbetalningen av bidrag som denna medlemsstat har överfört.

- (25) De avtalsslutande parternas målsättning är att snarast möjligt i enlighet med EU-fördraget och EUF-fördraget införliva de materiella bestämmelserna i detta avtal i unionens rättsliga ram samtidigt som de förfaranden och krav i fördragen som ligger till grund för Europeiska unionen respekteras fullt ut.

HAR ENATS OM FÖLJANDE BESTÄMMELSER.

AVDELNING I

SYFTE OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

ARTIKEL 1

1. Genom detta avtal förbinder sig de avtalsslutande parterna att
 - a) föra över de bidrag som insamlats på nationell nivå i enlighet med BRR-direktivet och SRM-förordningen till den gemensamma resolutionsfonden (nedan kallad *fonden*) som inrättats genom den förordningen, och

- b) under en övergångsperiod från och med den dag då detta avtal börjar tillämpas enligt artikel 12.2 i detta avtal och till och med den dag då fonden når den målnivå för finansieringen som avses i artikel 68 i SRM-förordningen men inte senare än åtta år efter den dag då detta avtal börjar tillämpas (nedan kallad *övergångsperioden*) fördela de bidrag som insamlats på nationell nivå, i enlighet med SRM-förordningen och BRR-direktivet, till olika delar som motsvarar varje avtalsslutande part. Delarna ska användas med gradvis ömsesidighet på så sätt att de kommer att upphöra att existera i slutet av övergångsperioden, vilket stöder fondens effektiva verkan och funktion.

2. Detta avtal ska gälla för de avtalsslutande parter vars institut omfattas av den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen i enlighet med relevanta bestämmelser i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 och SRM-förordningen (de avtalsslutande parter som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och i den gemensamma resolutionsmekanismen).

AVDELNING II

FÖRENLIGHET MED OCH FÖRHÅLLANDE TILL UNIONSRÄTTEN

ARTIKEL 2

1. Detta avtal ska tillämpas och tolkas av de fördragsslutande parterna i överensstämmelse med de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och med Europeiska unionens lagstiftning, särskilt artikel 4.3 i EU-fördraget och unionens lagstiftning avseende resolution av institut.
2. Detta avtal ska tillämpas i den mån det är förenligt med de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och med unionens lagstiftning. Det får inte inkräkta på unionens befogenheter att agera på den inre marknadens område.
3. I detta avtal ska alla relevanta definitioner i artikel 3 i SRM-förordningen tillämpas.

AVDELNING III

ÖVERFÖRING AV BIDRAG OCH DELAR

ARTIKEL 3

Överföring av bidrag

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig gemensamt att oåterkalleligen att till fonden överföra de bidrag som de uppbär från institut auktoriserade på sina respektive territorier i enlighet artiklarna 69 och 70 i SRM-förordningen och i enlighet med de kriterier som fastställs i den förordningen och i de delegerade akter och de genomförandeakter som de hänvisar till. Överföringen av bidrag ska ske i enlighet med de villkor som fastställs i artiklarna 4–10 i detta avtal.
2. De avtalsslutande parterna ska överföra förhandsbidrag som motsvarar varje år senast den 30 juni det året. Den första överföringen av förhandsbidrag till fonden ska ske senast den 30 juni 2016 eller, om avtalet ännu inte har trätt i kraft den dagen, senast sex månader efter dagen för dess ikraftträdande.
3. Bidrag som uppburits av de avtalsslutande parterna i enlighet med artiklarna 103 och 104 i BRR-direktivet före den dag då detta avtal börjar tillämpas ska överföras till fonden senast den 31 januari 2016 eller, om avtalet ännu inte har trätt i kraft den dagen, senast en månad efter dess ikraftträdande.

4. Eventuella belopp som genom de avtalsslutande parternas finansieringsarrangemang för resolution har utbetalats före den dag då detta avtal börjar tillämpas med avseende på resolutionsåtgärder inom deras territorium ska dras av från dessa bidrag i punkt 3 som ska överföras till fonden av denna avtalsslutande part. I ett sådant fall ska den avtalsslutande parten förbli skyldig att till fonden överföra ett belopp motsvarande det som skulle ha krävts för att uppnå målnivån för dess finansiella arrangemang för resolution i enlighet med artikel 102 i BRR-direktivet inom den tidsfrist som föreskrivs i det direktivet.

5. De avtalsslutande parterna ska föra över efterhandsbidrag omedelbart efter det att de har samlats in.

ARTIKEL 4

Delar

1. Under övergångsperioden ska bidrag som uppbärs på nationell nivå överföras till fonden på ett sådant sätt att de fördelas till de delar som motsvarar varje avtalsslutande part.

2. Storleken på delarna för varje avtalsslutande part ska uppgå till alla bidrag som ska betalas av institut som är auktoriserade inom vart och ett av deras territorier i enlighet med artiklarna 68 och 69 i SRM-förordningen samt de delegerade akter och genomförandeakter som avses däri.

3. Nämnden ska, vid tidpunkten för detta avtals ikraftträdande och endast i informationssyfte, utarbeta en förteckning över storleken på delarna för varje avtalsslutande part. Den förteckningen ska uppdateras varje år under övergångsperioden.

ARTIKEL 5

Delarnas funktionssätt

1. När det i enlighet med de relevanta bestämmelserna i SRM-förordningen har fattats beslut om att utnyttja fonden ska nämnden ha befogenhet att förfoga över delarna av fonden på följande sätt:
 - a) För det första ska kostnaderna bäras av de delar som motsvarar de avtalsslutande parter där det institut eller den koncern som försatts i resolution är etablerad eller auktoriserad. När en gränsöverskridande koncern är försatt i resolution ska kostnaderna fördelas mellan de olika delar som motsvarar de avtalsslutande parter där moderföretaget och dotterföretaget är etablerade eller auktoriserade i proportion till de bidrag som var och en av de enheter eller den koncern som är föremål för resolution har erlagt till sina respektive delar med beaktande av de sammanlagda bidrag som alla enheter i koncernen har erlagt till sina nationella delar.

En avtalsslutande part där moderföretaget eller dotterföretaget är etablerat eller auktoriserat som anser att tillämpningen av detta kriterium för fördelning av kostnader som avses i första stycket leder till stor diskrepans mellan kostnadsfördelningen mellan delarna och riskprofilen för de enheter som berörs av resolutionen, kan begära att nämnden dessutom och utan dröjsmål beaktar de kriterier som fastställs i artikel 107.5 i BRR-direktivet. Om nämnden inte hör samman den berörda avtalsslutande partens begäran ska den förklara sin ståndpunkt offentligt.

De tillgängliga finansiella medlen inom de delar som motsvarar de avtalsslutande parter som avses i första stycket ska användas upp till den kostnad som varje nationell del ska bidra med enligt de kriterier för kostnadsfördelning som fastställs i första och andra styckena på följande sätt:

- Under det första året av övergångsperioden ska alla de tillgängliga finansiella medlen inom de nämnda delarna kunna användas.
- Under det andra och det tredje året av övergångsperioden ska 60 % respektive 40 % av de tillgängliga finansiella medlen inom de nämnda delarna kunna användas.
- Under de efterföljande åren av övergångsperioden ska tillgången till de finansiella medlen inom de delar som motsvarar dessa relevanta avtalsslutande parter årligen minskas med ett antal procentenheter som motsvarar $6 \frac{2}{3}$ procentenheter.

Den avsedda minskningen per år av tillgången till de finansiella medlen i de delar som motsvarar de relevanta avtalsslutande parterna ska fördelas jämnt per kvartal.

- b) För det andra gäller att om de tillgängliga finansiella medlen i de delar för de berörda avtalsslutande parterna som avses i led a inte är tillräckliga för att uppfylla fondens uppdrag enligt artikel 75 i SRM-förordningen ska de tillgängliga finansiella medlen i de delar av fonden som motsvarar alla avtalsslutande parter användas.

De finansiella medel som är tillgängliga i de delar som tillhör alla avtalsslutande parter ska kompletteras i den utsträckning som anges i tredje stycket i detta led med de återstående finansiella medlen i de nationella delar som motsvarar de avtalsslutande parter som berörs av resolution enligt led a.

Vid en gränsöverskridande koncernresolution ska finansiella medel som gjorts tillgängliga mellan delarna för de berörda avtalsslutande parterna enligt första och andra styckena i denna punkt fördelas enligt samma kostnadsfördelningsnyckel som fastställs i led a. Om institutet eller instituten auktoriserade i en av de berörda avtalsslutande parterna som omfattas av koncernresolutionen inte behöver alla de finansiella medel som finns tillgängliga enligt detta led b, ska de tillgängliga finansiella medel som inte behövs enligt detta led b användas vid resolution av enheterna auktoriserade i övriga avtalsslutande parter som berörs av koncernresolutionen.

Under övergångsperioden ska alla nationella delarför de avtalsslutande parterna kunna användas på följande sätt:

- Under det första och det andra året av övergångsperioden ska 40 % respektive 60 % av de tillgängliga finansiella medlen inom de nämnda delarna kunna användas.
- Under de efterföljande åren av övergångsperioden ska tillgången till de finansiella medlen inom de nämnda delarna årligen ökas med $6 \frac{2}{3}$ procentenheter.

Den avsedda ökningen per år av tillgången till de finansiella medlen i alla nationella delar för de avtalsslutande parterna ska fördelas jämnt per kvartal.

- c) För det tredje gäller att om de finansiella medel som används i enlighet med led b inte är tillräckliga för att uppfylla fondens uppdrag i enlighet med artikel 75 i SRM-förordningen ska de återstående finansiella medlen i de delar som motsvarar de berörda avtalsslutande parterna som avses i led a användas.

Vid en gränsöverskridande koncernresolution ska man använda delarna för de berörda avtalsslutande parter som inte har bidragit med tillräckliga finansiella medel enligt leden a och b till denna punkt när det gäller resolution av enheter auktoriserade på deras territorier. Bidragen från varje del ska fastställas i enlighet med de kriterier för kostnadsfördelning som fastställs i led a.

- d) För det fjärde gäller, utan att det påverkar de av nämndens befogenheter som avses i led e, att om de finansiella medel som avses i led c inte är tillräckliga för att täcka kostnaderna för en särskild resolutionsåtgärd ska de berörda avtalsslutande parter som avses i led a överföra extraordinära efterhandsbidrag, som har insamlats i enlighet med de kriterier som fastställs i artikel 67 i SRM-förordningen från instituten auktoriserade på deras respektive territorier.

Vid en gränsöverskridande koncernresolution ska efterhandsbidrag överföras av de berörda avtalsslutande parter som inte har bidragit med tillräckliga finansiella medel enligt leden a–c när det gäller resolution av enheter auktoriserade på deras territorier.

- e) Om de finansiella medel som avses i led c inte är tillräckliga för att täcka kostnaderna för en viss resolutionsåtgärd kan nämnden, så länge de extraordinära efterhandsbidrag som avses i led d inte finns omedelbart tillgängliga, även av skäl som rör de berörda institutens stabilitet, utöva sin befogenhet att i enlighet med artiklarna 72 och 73 i SRM-förordningen för fondens räkning ta upp lån eller andra former av stöd eller sin befogenhet att i enlighet med artikel 7 i detta avtal göra tillfälliga överföringar mellan olika delar.

Om nämnden beslutar att utöva de befogenheter som avses i första stycket i denna punkt ska de berörda avtalsslutande parter som avses i led d till fonden överföra de extraordinära efterhandsbidragen i syfte att återbetala antingen lånen eller de andra formerna av stöd eller den tillfälliga överföringen mellan olika delar.

2. Avkastning på investeringar på de belopp som har överförts till fonden, i enlighet med artikel 74 i SRM-förordningen, ska fördelas proportionerligt mellan var och en av delarna på grundval av deras respektive tillgängliga finansiella medel, med undantag för alla eventuella fordringar eller oåterkalleliga betalningsåtaganden vid tillämpning av artikel 75 i SRM-förordningen vilka kan hänföras till respektive del. Avkastningen på investeringarna i de resolutionsinsatser som fonden kan användas till, i enlighet med artikel 75 i SRM-förordningen, ska fördelas på grundval av deras respektive bidrag till en särskild resolutionsåtgärd.
3. Alla delar ska slås samman och upphöra att existera efter övergångsperioden.

ARTIKEL 6

Överföring av kompletterande förhandsbidrag och målnivå

1. De avtalsslutande parterna ska se till att de där så är lämpligt fylla på fonden genom förhandsbidrag, som ska betalas in inom de tidsperioder som anges i artikel 68.2, 68.3 och 68.5 a i SRM-förordningen och som ska uppgå till ett belopp som motsvarar det som krävs för att den målnivå som anges i artikel 68.1 i SRM-förordningen ska uppnås.

2. Under övergångsperioden ska överföringen av bidrag för att fylla på fördelas mellan delarna på följande sätt:

- a) De avtalsslutande parter som berörs av resolution ska överföra bidrag till den del av deras del som ännu inte har gjorts ömsesidig i enlighet med artikel 5.1 a och b.
- b) Samtliga avtalsslutande parter ska överföra bidrag till den del av deras respektive delar som har gjorts ömsesidig i enlighet med artikel 5.1 a och b.

ARTIKEL 7

Tillfällig överföring mellan delar

1. Utan att det påverkar de skyldigheter som fastställs i artikel 5.1 a–d kan de avtalsslutande parter som berörs av resolutionen under övergångsperioden hos nämnden ansöka om att tillfälligt få utnyttja den del av de tillgängliga finansiella medlen i de delar av fonden som ännu inte har gjorts ömsesidiga som motsvarar de övriga avtalsslutande parterna. I sådant fall ska de berörda avtalsslutande parterna därefter, före utgången av övergångsperioden, till fonden överföra extraordinära efterhandsbidrag till ett belopp motsvarande det belopp som mottagits av deras delar plus den upplupna räntan så att de andra delarna återbetalas.

2. Det belopp som tillfälligt överförs från var och en av delarna till mottagarna ska fastställas på grundval av deras storlek i enlighet med artikel 4.2 och får inte överstiga 50 % av de tillgängliga finansiella medlen inom ramen för varje enskild del som ännu inte har gjorts ömsesidig. Vid en gränsöverskridande koncernresolution ska finansiella medel som gjorts tillgängliga fördelas mellan delarna för de berörda avtalsslutande parterna enligt denna punkt enligt samma kostnadsfördelningsnyckel i enlighet med vad som fastställs i artikel 5.1 a.

3. Nämndens beslut om ansökningar om en sådan tillfällig överföring av finansiella medel mellan delar som avses i punkt 1 ska fattas med enkel majoritet av ledamöterna vid dess plenarmöte enligt vad som anges i artikel 52.1 i SRM-förordningen. I sitt beslut om tillfällig överföring ska nämnden ange ränta, återbetalningsperiod och andra villkor rörande överföring av finansiella medel mellan delar.

4. Nämndens beslut om att godkänna en sådan tillfällig överföring av finansiella medel som avses i punkt 3 får endast träda i kraft om ingen invändning har gjorts av någon av de avtalsslutande parter, från vars delar överföringen har gjorts, inom fyra kalenderdagar räknat från den dag då beslutet antas .

Under övergångsperioden får en avtalsslutande part utöva sin rätt att invända endast om

- a) den kan komma att behöva de finansiella medlen från den nationella del som motsvarar parten för att inom kort finansiera en resolutionsinsats eller om den tillfälliga överföringen skulle äventyra genomförandet av en pågående resolutionsåtgärd inom dess territorium,
- b) den tillfälliga överföringen skulle kräva mer än de 25 % av dess del av den nationella del som ännu inte har gjorts ömsesidig i enlighet med artikel 5.1 a och b, eller
- c) den anser att den avtalsslutande part, vars del gagnas av den tillfälliga överföringen, inte tillhandahåller garantier för återbetalning från nationella källor eller stöd från ESM i enlighet med överenskomna förfaranden.

Den avtalsslutande part som avser att invända ska vederbörligen styrka förekomsten av alla ovanstående omständigheter som avses i leden a–c.

Om invändningar görs i enlighet med denna punkt ska nämndens beslut om tillfällig överföring antas med undantag av de finansiella medlen i delarna för de avtalsslutande parter som gjort invändningen.

5. Om ett institut som hör till en avtalsslutande part från vars del finansiella medel har överförts i kraft av denna artikel är föremål för resolution får den avtalsslutande parten begära att nämnden från fonden till dess del överför ett belopp som motsvarar det som ursprungligen överförts från den delen. Nämnden ska på en sådan begäran omedelbart godkänna överföringen.

I sådana fall ska de avtalsslutande parter som ursprungligen gagnades av den tillfälliga överföringen av finansiella medel ha en skyldighet att till fonden, i överensstämmelse med de villkor som nämnden ska fastställa, överföra de belopp som i enlighet med första stycket anslagits för den berörda avtalsslutande parten.

6. Nämnden ska fastställa allmänna kriterier för villkoren för hur tillfällig överföring av finansiella medel mellan delar enligt denna artikel ska äga rum.

ARTIKEL 8

Avtalsslutande parter som inte har euron som valuta

1. Om Europeiska unionens råd vid en senare tidpunkt än den tidpunkt då detta avtal ska tillämpas enligt artikel 12.2 antar ett beslut om att upphäva ett undantag för en avtalsslutande part som inte har euron som valuta i enlighet med vad som fastställs i artikel 139.1 i EUF-fördraget eller med dess parters undantag enligt vad som avses i protokoll (nr 16) om vissa bestämmelser angående Danmark, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget (*Protokoll om vissa bestämmelser angående Danmark*), eller om en avtalsslutande part som inte har euron som valuta i avsaknad av ett sådant beslut blir part i den gemensamma tillsynsmekanismen och i den gemensamma resolutionsmekanismen, ska den till fonden överföra ett bidragsbelopp som uppburits på dess territorium motsvarande den del av den sammanlagda målnivån för sin nationella del beräknad i enlighet med artikel 4.2, dvs. samma belopp som skulle ha överförts av den berörda avtalsslutande parten om den hade deltagit i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen sedan den tidpunkt från och med vilken detta avtal ska tillämpas enligt artikel 12.2.

2. Eventuella belopp som finansieringsarrangemanget för resolution i en avtalsslutande part som avses i punkt 1 har utbetalats med avseende på resolutionsåtgärder inom deras territorium ska dras av från de belopp som ska överföras till fonden av denna avtalsslutande part i enlighet med punkt 1. I ett sådant fall ska den avtalsslutande parten förbli skyldig att till fonden överföra ett belopp motsvarande det som skulle ha krävts för att uppnå målfinansieringsnivån för dess finansiella arrangemang för resolution i enlighet med artikel 102 i BRR-direktivet) inom den tidsfrist som föreskrivs i det direktivet.

3. Nämnden ska i samförstånd med den berörda avtalsslutande parten fastställa den exakta storleken på det bidragsbelopp som ska överföras av den parten i enlighet med de villkor som fastställs i punkterna 1 och 2.

4. Fonden ska inte stå för kostnaderna för eventuella resolutionsåtgärder som inleds på territoriet för avtalsslutande parter som inte har euron som valuta före tidpunkten då beslutet om att upphäva deras undantag enligt vad som fastställs i artikel 139.1 i fördraget eller deras undantag enligt vad som avses i Protokollet om vissa bestämmelser angående Danmark får verkan eller före tidpunkten för ikraftträdandet av det ECB-beslut om nära samarbete som avses i artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1024/2013.

Om ECB i den samlade bedömning av kreditinstituten som avses i artikel 7.2 b i förordning (EU) nr 1024/2013 anser att något av den berörda avtalsslutande partens institut håller på att fallera eller sannolikt kommer att göra det ska fonden inte stå för kostnaderna för resolutionsåtgärder avseende detta kreditinstitut.

5. Om det nära samarbetet med ECB avslutas ska de bidrag som den avtalsslutande part som berörs av avslutandet har överfört återbetalas i enlighet med artikel 4.3 i SRM-förordningen.

Avslutande av det nära samarbetet med ECB ska inte påverka de avtalsslutande parternas rättigheter och skyldigheter som härrör från de resolutionsåtgärder som har genomförts under den period som dessa avtalsslutande parter omfattas av detta avtal och som rör

- överföring av efterhandsbidrag enligt artikel 5.1 d,
- påfyllning av fonden enligt artikel 6, och
- tillfällig överföring mellan delar enligt artikel 7.

ARTIKEL 9

Respekt för de allmänna principerna och målen för resolution

1. Den ömsesidiga användningen av fonden och överföringen av bidrag till fonden ska vara beroende av varaktigheten i en sådan rättslig ram för resolution vars regler är likvärdiga eller åtminstone leder till samma resultat som reglerna i SRM-förordningen enligt vad som föreskrivs i följande regler, och utan att dessa ändras:

- a) Förfarandereglerna för antagande av en resolutionsordning enligt artikel 18 i SRM-förordningen.

- b) Reglerna för nämndens beslutsfattande enligt artiklarna 52 och 55 i SRM-förordningen.
- c) Allmänna principer för resolution enligt artikel 15 i SRM-förordningen, framför allt principerna om att aktieägarna i institutet under resolution ska bära de första förlusterna och att borgenärer till institutets under resolution ska bära förluster efter aktieägarna i enlighet med deras fordringars prioriteringsordning enligt punkt 1 a och 1 b i den artikeln.
- d) Reglerna för de resolutionsverktyg som avses i artikel 22.2 i SRM-förordningen, framför allt de regler som rör tillämpningen av det skuldnedskrivningsverktyg som fastställs i artikel 27 i förordningen samt i artiklarna 43 och 44 i BRR-direktivet och de särskilda tröskelvärden som fastställs däri med avseende på nedskrivning för aktieägare och borgenärer samt bidragen från fonden till en särskild resolutionsåtgärd.

2. Om de regler för resolution som avses i punkt 1 som föreskrivs i SRM-förordningen, såsom vid tidpunkten för dess ursprungliga antagande, upphävs eller på annat sätt ändras mot någon av de avtalsslutande parternas vilja, inbegripet antagandet av regler om skuldnedskrivningsverktyg, på ett sätt som inte motsvarar eller åtminstone leder till ett resultat som är detsamma som och inte mindre strängt än resultatet av SRM-förordningen, såsom vid tidpunkten för dess ursprungliga antagande och denna avtalsslutande part utövar sina rättigheter i enlighet med internationell offentlig rätt när det gäller en fundamental förändring av omständigheter, kan varje annan avtalsslutande part på grundval av artikel 14 i detta avtal begära att domstolen ska kontrollera om det har skett en grundläggande förändring av omständigheterna och vilka konsekvenser som följer av detta, i enlighet med internationell offentlig rätt. I sin ansökan kan varje avtalsslutande part begära att domstolen uppskjuter verkställigheten av en åtgärd som är föremålet för en tvist, varvid artikel 278 i EUF-fördraget och artiklarna 160–162 i domstolens rättegångsregler ska vara tillämpliga.

3. Det förfarande som avses i punkt 2 i den härartikeln ska inte föregripa eller påverka tillgången till de rättsmedel som föreskrivs i artiklarna 258, 259, 260, 263, 265 och 266 i EUF-fördraget.

ARTIKEL 10

Efterlevnad

1. De avtalsslutande parterna ska vidta de nödvändiga åtgärderna i sina nationella rättsordningar för att säkerställa att deras skyldighet att gemensamt överföra bidragen i enlighet med detta avtal uppfylls.

2. Utan att det påverkar domstolens befogenheter enligt artikel 14 i detta avtal får nämnden på eget initiativ eller på begäran av en avtalsslutande part, överväga om en avtalsslutande part har underlåtit att uppfylla sin skyldighet att överföra bidragen till fonden, i enlighet med detta avtal.

Om nämnden finner att en avtalsslutande part inte uppfyller sin skyldighet att betala in bidragen ska den fastställa en tidsfrist inom vilken den berörda avtalsslutande parten ska vidta de åtgärder som krävs för att komma tillrätta med situationen. Om den berörda avtalsslutande parten inte vidtar de åtgärder som krävs för att komma tillrätta med situationen inom den tidsfrist som fastställts av nämnden ska användning av alla avtalsslutande parter delar enligt vad som fastställs i artikel 5.1 b undantas när det gäller resolution av institut auktoriserade i den berörda avtalsslutande parten. Detta undantag ska upphöra att vara tillämpligt från och med det att nämnden konstaterar att den berörda avtalsslutande parten har vidtagit de åtgärder som krävs för att komma tillrätta med situationen.

3. De beslut som fattas av nämnden i enlighet med denna artikel ska fattas med enkel majoritet av ordföranden och de ledamöter som avses i artikel 43.1 b i SRM-förordningen.

AVDELNING IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

ARTIKEL 11

Ratificering, godkännande eller godtagande och ikraftträdande

1. Detta avtal ska vara föremål för ratificering, godtagande eller godkännande av signatärerna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser. Ratifikations-, godkännande- och godtagandeinstrumenten ska deponeras hos generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd (nedan kallad *depositarien*). Depositarien ska meddela de andra signatärerna om varje deponering och om vilket datum deponeringen ägde rum.
2. Detta avtal träder i kraft första dagen av den andra månaden efter det datum då ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumenten har deponerats av så många signatärer som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och i den gemensamma resolutionsmekanismen att detta motsvarar minst 90 % av summan av det vägda antalet röster för samtliga medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen, enligt vad som fastställs genom protokoll (nr 36) om övergångsbestämmelser, som fogas till EU-fördraget och EUF-fördraget.

ARTIKEL 12

Tillämpning

1. Detta avtal ska gälla för de avtalsslutande parter som har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument förutsatt att SRM-förordningen redan har trätt i kraft.
2. Under förutsättning att villkoret i punkt 1 i den här artikeln är uppfyllt och att detta avtal har trätt i kraft i enlighet med artikel 11.2 ska det gälla från och med den 1 januari 2016 för de avtalsslutande parter som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och i den gemensamma resolutionsmekanismen och som har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument vid det datumet. Om detta avtal inte har trätt i kraft senast den 1 januari 2016 ska det gälla från och med det datum då det träder i kraft för de avtalsslutande parter som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och i den gemensamma resolutionsmekanismen och som har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument vid det datumet.
3. För de avtalsslutande parter som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och i den gemensamma resolutionsmekanismen och som inte har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument senast det datum då det börjar att tillämpas enligt punkt 2 ska detta avtal gälla från och med första dagen i den månad som följer på deponeringen av deras respektive ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument.

4. Detta avtal ska inte gälla de avtalsslutande parter som har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument men som inte deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och i den gemensamma resolutionsmekanismen senast vid det datum då avtalet börjar gälla. Dessa avtalsslutande parter ska dock vara parter i det särskilda avtal som avses i artikel 14.2 från och med det datum då detta avtal börjar gälla, med avseende på möjligheten att hänskjuta tvister om tolkningen och tillämpningen av artikel 15 till domstolen.

Avtalet ska gälla de avtalsslutande parterna som avses i första stycket från och med det datum då beslutet om att upphäva deras undantag enligt vad som fastställs i artikel 139.1 i EUF-fördraget eller deras undantag enligt vad som avses i Protokollet om vissa bestämmelser angående Danmark får verkan eller, i frånvaro därav, från och med det datum då ECB:s beslut om nära samarbete som avses i artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1024/2013 träder i kraft.

Om inte annat följer av dessartikel 8, ska detta avtal upphöra att gälla för de avtalsslutande parter som har ingått det nära samarbete med ECB som avses i artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1024/2013 från och med det datum då detta nära samarbete avslutas i enlighet med artikel 7.8 i den förordningen.

ARTIKEL 13

Anslutning

Detta avtal ska vara öppet för anslutning för andra medlemsstater än de avtalsslutande parterna. Om inte annat följer av artikel 8.1–8.3 ska anslutningen få verkan när anslutningsinstrumentet deponeras hos depositarien, som ska meddela de övriga avtalsslutande parterna om detta. Texten till detta avtal på den anslutande medlemsstatens officiella språk, som också är ett officiellt språk i unionsinstitutionerna, ska efter det att den godkänts av de fördragsslutande parterna deponeras i depositariens arkiv såsom varande en giltig text av detta avtal.

ARTIKEL 14

Tvistlösning

1. Om en avtalsslutande part är oenig med en annan avtalsslutande part om tolkningen av någon av bestämmelserna i detta avtal, eller om en avtalsslutande part anser att en annan avtalsslutande part har underlåtit att uppfylla sina avtalsenliga skyldigheter, får den parten väcka talan vid domstolen. Domstolens dom ska vara bindande för parterna i målet.

Om domstolen finner att en avtalsslutande part har underlåtit att uppfylla sina avtalsenliga skyldigheter ska den berörda avtalsslutande parten vidta de åtgärder som krävs för att följa domen inom den tidsfrist som domstolen fastställer. Om den berörda avtalsslutande parten inte vidtar nödvändiga åtgärder för att åtgärda situationen inom den tidsfrist som domstolen fastställer ska användning av alla avtalsslutande parter delar enligt vad som fastställs i artikel 5.1 b undantas när det gäller institut auktoriserade i den berörda avtalsslutande parten.

2. Denna artikel utgör ett särskilt avtal mellan de avtalsslutande parterna i den mening som avses i artikel 273 i EUF-fördraget.

3. Medlemsstaterna som inte har euron som valuta och som inte har ratificerat detta avtal får meddela depositarien att de har för avsikt att bli part i det särskilda avtal som avses i punkt 2 i denna artikel i syfte att kunna hänskjuta eventuella tvister om tolkningen och tillämpningen av artikel 15 till domstolen. Depositarien ska vidarebefordra den berörda medlemsstatens meddelande till de avtalsslutande parterna, varpå medlemsstaten blir part i det särskilda avtal som avses i punkt 2 i denna artikel för de syften som anges i denna punkt.

ARTIKEL 15

Kompensation

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att gemensamt, skyndsamt och med ränta till varje medlemsstat som inte deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen (nedan kallad *icke-deltagande medlemsstat*) återbetala det belopp som den icke-deltagande medlemsstaten har betalat in i egna medel motsvarande användningen av unionens allmänna budget vid utomobligatoriskt ansvar och kostnader relaterade till detta med avseende på unionsinstitutionernas utövande av befogenheter i enlighet med SRM-förordningen.
2. Det belopp som varje icke-deltagande medlemsstat anses ha bidragit med till utomobligatoriskt ansvar och kostnader relaterade till detta ska beräknas proportionellt på grundval av deras respektive bruttonationalinkomst, som fastställts i enlighet med artikel 2.7 i rådets beslut 2007/436/EG/Euratom¹ eller någon påföljande unionsakt som ändrar eller upphäver det beslutet.
3. Kompensationskostnaderna ska fördelas proportionellt mellan de avtalsslutande parterna på grundval av storleken på deras bruttonationalinkomst, i enlighet med vad som fastställs i artikel 2.7 i rådets beslut 2007/436/EG, Euratom eller någon påföljande unionsakt som ändrar eller upphäver det beslutet.

¹ Rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EUT L 163, 23.6.2007, s. 17).

4. Återbetalning till de icke-deltagande medlemsstaterna ska ske samma datum som betalningen av de belopp bokförs som avses i artikel 9.1 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000¹ eller någon påföljande unionsakt som ändrar eller upphäver det beslutet, som motsvarar betalningen från unionens budget för att reglera utomobligatoriskt ansvar och kostnader relaterade till detta efter antagandet av den därmed förbundna ändringsbudgeten.

Eventuell ränta ska beräknas i enlighet med de bestämmelser om ränta på belopp som utbetalats för sent som är tillämpliga på unionens egna medel. Beloppen ska räknas om mellan de nationella valutorna och euron på grundval av en växelkurs som fastställts i enlighet med artikel 10.3 första stycket i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 eller någon påföljande unionsakt som ändrar eller upphäver det beslutet .

5. Kommissionen ska samordna eventuella återbetalningar från de avtalsslutande parterna i enlighet med de kriterier som fastställs i punkterna 1–3. Kommissionens samordnande roll ska inbegripa att beräkna på vilken grund betalningar ska göras, att sända meddelanden till de avtalsslutande parterna med betalningskrav och att beräkna räntan.

¹ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 2007/436/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 130, 31.5.2000, s. 1), med senare ändringar.

ARTIKEL 16

Översyn

1. Senast två år från och med det datum då detta avtal träder i kraft och därefter var artonde månad ska nämnden framlägga en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta avtal, särskilt om huruvida den ömsesidiga användningen av fonden fungerar väl och om dess inverkan på den finansiella stabiliteten och den inre marknaden.
2. På grundval av en utvärdering av de erfarenheter av avtalets genomförande som framgår av de rapporter från nämnden som avses i punkt 1 ska , senast inom tio år från och med datumet för detta avtals ikraftträdande, i enlighet med EU-fördraget och EUF-fördraget, nödvändiga åtgärder vidtas i syfte att införliva innehållet i detta avtal i unionens rättsliga ram.

Detta avtal är upprättat i ett enda original på engelska, bulgariska, danska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska vilka alla texter är lika giltiga, och ska deponeras i depositariens arkiv, som ska överlämna en bestyrkt kopia till varje avtalsslutande part.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

AVSIKTSFÖRKLARINGAR FRÅN DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA OCH DE
OBSERVATÖRER VID REGERINGSKONFERENSEN SOM ÄR MEDLEMMAR AV
EUROPEISKA UNIONENS RÅD FÖR DEPOSITION MED AVTALET

Förklaring nr 1:

De avtalsslutande parterna och de observatörer vid regeringskonferensen som är medlemmar av Europeiska unionens råd, som till fullo respekterar formföreskrifterna i de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen, noterar att deras mål och avsikt, såvida de inte alla enas om något annat, är att

- a) artikel 4.3 i SRM-förordningen, såsom vid tidpunkten för dess ursprungliga antagande, inte ska upphävas eller ändras,
- b) de principer och regler som avser skuldnedskrivningsverktyget inte ska upphävas eller ändras på ett sätt som inte motsvarar eller åtminstone leder till ett resultat som är detsamma som och inte mindre strängt än resultatet av SRM-förordningen, såsom vid tidpunkten för dess ursprungliga antagande.

Förklaring nr 2:

Signatärerna till det mellanstatliga avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till fonden förklarar att de kommer att sträva efter att slutföra avtalets ratificeringsprocess i god tid i överensstämmelse med sina nationella lagstadgade krav så att den gemensamma resolutionsmekanismen kan vara fullständigt operativ senast den 1 januari 2016.
